BILAG 3

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

KL

Dato: 12. august 2010
Enhed: Primær sundhed
Sagsbeh.: SUMBWI
Sags nr.: 1003406
Dok. nr.: 227959

Att. Rigmor Lond
ril@kl.dk

Praktisk hjælp i forbindelse med behandling

KL har i breve af 26. marts, 6. maj, 26. maj og 11. november 2009 stillet spørgsmål vedr. ansvaret for at yde praktisk hjælp i forbindelse med behandling af borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Ministeriet kan vejledende udtale følgende vedr. praktisk hjælp i forbindelse med behandling af borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Sygehusbehandling
Det fremgår af sundhedsloven, at sygehusvæsenet varetages af regionerne, og at sygehusbehandling er vederlagsfri. Personale, som er nødvendigt i forbindelse med gennemførelsen af behandling, skal ligeledes stilles gratis til rådighed af sygehuset.

Det er sygehuset, der har ansvaret for at vurdere, hvilket personale der er behov for i den enkelte patients tilfælde og sørge for, at dette personale stilles til rådighed.

Såfremt sygehuset ikke selv stiller den nødvendige hjælp til rådighed, men anmoder om hjælpen ude fra, skal sygehuset afholde udgiften hertil.

Behandling i praksissektoren
Derimod er det ikke muligt efter sundhedsloven at yde støtte til en hjælper i forbindelse med behandling i praksissektoren, herunder behandling hos en alment praktiserende læge eller praktiserende speciallæge.

Socialministeriet har oplyst, at der er visse muligheder for at yde hjælp efter serviceloven, jf. § 85 (socialpædagogisk bistand), § 97 (ledsageordning) og § 96 (borgerstyret personlig assistance). Det er dog ikke alle, som vil kunne komme i betragtning til at modtage hjælp efter disse bestemmelser. F.eks. skal en ledsageordning være iværksat, inden borgeren fylder 67 år.

Tolkebistand

Patienter har ret til tolkebistand på sygehus og hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge, når lægen skønner, at en tolk er nødvendig for behandlingen. Regionerne afholder udgifterne hertil. Der ydes dog ikke betaling, hvis tolken er nært beslægtet med patienten.

Befordring
Reglerne om befordring og ledsagelse af patienter er fastsat i bekendtgørelse om befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven (bek. nr. 1496 af 16. december 2009).

Af bekendtgørelsens § 23 fremgår det, at når ledsagelse er nødvendig på grund af patientens alder eller helbredstilstand, skal der ydes befordringsgodtgørelse til ledsageren. Dette forudsætter, at patienten selv er berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse efter bekendtgørelsen.

Supplerende kan Indenrigs- og Sundhedsministeriet vejledende oplyse følgende.

Befordringen skal være forsvarlig. Såfremt en patient har behov for ledsagelse, men ikke selv har den nødvendige ledsager, er det derfor regionens ansvar at stille en ledsager til rådighed for at kunne leve op til kravet om, at befordringen til sygehusbehandling skal være forsvarlig, mens det er kommunens ansvar, når det drejer sig om befordring til behandling i praksissektoren.

Ministeriet skal beklage den sene besvarelse.

Med venlig hilsen

Birgitta Bladt Winkler